

[Landbrugsministeren.]

betalt 4 Øre pr. kg i Tilskud til Stude over 450 kg levende Vægt, og endvidere har Udvalget i Sommermaanederne for at stimulere Tilførslerne betalt et Tillæg, der varierende fra 1 til 8 Øre pr. kg levende Vægt for samtlige Kreaturer.

Det er de Oplysninger, jeg er i Stand til at give i Anledning af de Spørgsmaal, der er stillet.

Fibiger: Jeg takker den højtærede Minister for de Oplysninger, der blev givet angaaende de forskellige Puljer. Men jeg maa sige med Hensyn til det sidste Spørgsmaal, Spørgsmaalet angaaende Fedestudene, at det jo ikke var nogen videre Oplysninger, der kunde gives. Jeg maa mene, at man, naar man sælger Kreaturer til Udlandet, naturligvis nok kan tale om en Gennemsnitspris, men det kan da ikke være ligegyldigt, hvor mange Stude man har i Forhold til Køerne, om man i en Sending har 100 Stude mere eller mindre. Det er ikke for at rette nogen Bebrejdelse mod Landbrugsministeren, men jeg mener, at det over for Kvæg- og Kødudvalget og alle dem, der har med Eksporten at gøre, maa være forkert, at man ikke specificerer ud, saa at man kan vide, hvad Studene og hvad Køerne koster. Efter min Opfattelse er de, der opdrætter Studene, forfordelte.

Man har inden for Landbruget i Andelsforeningerne noget, der hedder Overskud, som man plejer at udbetale ved Aarets Slutning. Naar der nu ligger saa mange Penge i Puljerne, forekommer det mig, at disse burde udbetales til Landmændene, saaledes som man er vant til at udbetale Overskud paa forskellig Vis, naar der er kommet for mange Penge ind. Jeg forstaar godt, at man ikke kan beregne det i Forvejen, og at man maa gøre det op Aar for Aar, før man kan foretage Udbetaling. Jeg vil meget gerne henstille til den højtærede Landbrugsminister, at der bliver truffet Foranstaltninger til, at man, naar der sælges Varer af forskellig Kvalitet ud af Landet, faar at vide, hvad der er betalt, og at de forskellige Producenter af Varerne faar en Betaling i Overensstemmelse med det, de producerer.

Hermed sluttede Spørgsmaalet.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Bartholdy har stillet et Spørgsmaal til den højtærede Justitsminister, som lyder saaledes:

Hvilke Oplysninger kan den højtærede Justitsminister give angaaende Undersøgelsen og Opklaringen af de efter den 5. Maj 1945 foretagne Sabotagehandlinger mod tyske Mindesmærker i Nordslesvig?

Bartholdy: Som bekendt blev der i Sommeren 1945 foretaget en Del Sabotagehandlinger imod forskellige tyske Mindesmærker i Nordslesvig. De indledtes den 13. Maj med Sprængningen af det tyske Sejrsmonument paa Dybbøl, et for os meget fremmedartet Monument i gotisk Stil, lidet pynteligt i det danske Landskab. Mindesmærket havde dog ogsaa for os nogen historisk Interesse, idet der i Relieffet blandt de afbildede tyske Officerer var en Afbildning af Skanse II's heltmodige Forsvarer; Løjtnant Anker.

To Dage senere sprængtes et lignende Monument, rejst til Minde om Preussernes Overgang over Allsund ved Arnkilsøre. Begge Mindesmærker var af anselig Størrelse, og et ikke ubetydeligt Opbud af Personel og Materiel udkrævedes til Sprængningen, der udførtes om Natten og hørtes viden om.

Natten til den 16. August sprængtes det store Bismarckstaarn paa Knivsbjerg i Luftten, et Taarn af meget store Dimensioner. Hvad jeg før sagde om Mindesmærkerne paa Dybbøl og Arnkilsøre, gjaldt ikke mindre dette typisk germanske Monument. Rent landskabeligt set skete der ikke nogen Skade ved dets Fjernelse; det var som en Knytneve i det smilende danske Landskab. En udførlig Beretning om Sprængningen af dette Taarn fremkom i December 1945 i et Elevskrift for Aabenraa Statsskole og blev senere gengivet i Dagbladet „Hejmdal“. Sprængningen krævede 30—40 Deltagere, deriblandt 2 Kvinder, og 850 kg Sprængstof.

Et Par Dage senere ødelagdes det tyske Mindretals Dagblad „Nordschleswigsche Zeitung“ i Aabenraa, ligeledes ved Sprængning af Bygning og Maskiner. I intet Tilfælde er de nævnte Sabotagehandlinger blevet opklaret.

Ud over disse større Ødelæggelser skete der endvidere forskelligt Hærværk mod Mindesmærker for faldne tyske Soldater, dels paa Kampladser, dels paa Kirkegaarde — Handlinger, der ifølge deres Natur var langt vanskeligere at faa opklaret, men tilige Han dlinger, der endnu stærkere maa fordømmes.

Det er forstaaeligt, at der ogsaa i Grænselandet efter Befrielsen var en almin-